

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Corespondența nu se primește.
Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai presede în Viena
H. Moss, Haasensteim & Vogler (Otto
Moss), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppel, J. Donnberg; în
Budapesta: A. F. Goldberger, Eck-
stein Barac; în Frankfurt: G. L.
Dau; în Hamburg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmond pe o colână 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 18 cr. v. a. sau 30 bari.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în să-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 198.

Brașov, Luni-Marti, 7 (19) Septembrie

1893.

Monstruositatea monstruosităților!

Brașov, 6 Septembrie v.

Când amă cetit în „Nemzet”,
că în adevăr Prea Sântia Sa Epis-
copul Pavel a cerut dela guvern
să ordone în contra lui „cercetare
disciplinară” ca să se justifice față
cu necalificabilele învinuirii de „tră-
dare de patriă”, ce le-a ridicat în
contră-i preotului lui subaltern Pituk
și în urma acestuia toile ungu-
resci; când amă cetit mai departe,
că a fost „rugat”, din partea Epis-
copului și a miniștrilor, primatele
unguresci Vaszary de a fi arbitru
în această afacere și de a judeca asu-
pra purtării morale, legale și cano-
nice a Episcopului Pavel, fără de
voia amă exclamat: acesta este
monstruositatea monstruosităților!

Este ne mai pomenit ca un
Episcop, fiă român ori neromân,
să mērgă așa de departe în condes-
cendența sa față cu cei dela putere,
incă să se supună de bună voia
unui tratament, care nu pōte fi nicī-
decum compatibil cu autoritatea
și demnitatea sa arhierescă. E forțe
dureros pentru noi a constata acēsta
tață cu Episcopul Pavel. Nu s'a
găndit Prea Sântia Sa, unde vom
ajunge, decă nise acușării, venite
așa dicēndu de pe stradă, sunt de
ajuns pentru de a îndemna pe un
arhieriu român să se justifice în
acest chip umilitor înaintea pu-
ternicilor țilei? Nu s'a gândit ce
precedent periculos va crea pasul
său neprecugetat?

Ne aducem aminte, că Episco-
pul Pavel într'o telegramă adre-
sată țiarelor ungueresci din Oradea-
mare, după escesele întemplate acolo,
a declarat, că răspunde pentru sine
înaintea autorităților superioare, dē
ca episcop nu se pōte dimiti în
polemii cu foile ungueresci. Cum vine
dē Prea Sântia Sa a se constitui
acuma deodată, de bună voia, în tața
cleverilor obrasnice ale lui Pituk

și ale foilor ungueresci, ca parte
acusată?

Altă monstruositate este, că
Episcopul Pavel cere „cercetare
disciplinară” asupra sa dela guvern.
Este ore ministrul Csaky autori-
tatea superioară, înaintea căreia e
dator să răspundă Episcopul Pa-
vel în afaceri de administrațiune bi-
sericescă? De când au ajuns Epis-
copii noștri să fiă nise simpli func-
ționari ai ministrului de culte? Cum
se unesc acēsta cu poziția arhier-
escă și cu autonomia bisericescă
garantată în lege?

Monstruositatea monstruosități-
lor este însă, că în această tristă
afacere se mai face apel și la in-
tervenirea primatului romano-cato-
lic, care este rugat a figura ca ju-
decător asupra Episcopului român
unit.

Ministrul de culte s'a sfiit de
a-și aroga dreptul de superioritate
bisericescă unită și s'a adresat prin
colegul său Wekerle la primatele,
ca să scape din încurcatură și să
judece el pe Episcopul român de
Oradea.

Se susține, că însuși Episcopul
Pavel ar fi dorit intervenirea pri-
matului, noi însă nu o putem crede,
căci Prea Sântia Sa trebuie să știe,
că un Episcop român unit nu
pōte fi supus decăt forului jude-
cătorilor hierarchiei sale proprii și
re mirăm numai, cum primatele
Vaszary, care este șeful altei bise-
rici și a altei confesiuni, a putut
să primescă a figura ca jude inves-
tigator în biserică română unită!

Când amă dat espreșiune te-
merilor noastre, că autonomia bise-
rici române unite este periclitată
din partea hierarchiei romano-cato-
lice, cei dela fōia bisericescă din
Blașiu ni-au răspuns, că primatele
n'are nicī un amestec în biserică
română unită și că independența hie-
rarchică a acesteia e mai pe sus
de ori ce îndoielă.

Cum se unesc acum arbitra-
giul primatului Vaszary într'o ces-
tiune disciplinară ce privesce pe un
Episcop român unit, cu autono-
mia provinciei biserice române unite?
Nu roșesc aceia, cari ne luau în
nume de rēu, când arătam îngrij-
rile noastre din cauza participării
Episcopilor români uniți la confe-
rențele corului episcopesc romano-
catholic?

Rēu a fost sfătuit Episcopul
Pavel, când a făcut un pas atāt
de prejudicios vașei și drepturilor
biserice sale și trebuie să ne es-
primăm din nou adēca părere de
rēu, că a lăsat să fiă covârșit de
impresiunile triste ale esceselor van-
dalilor din Oradea-mare în acea
mēsură, încāt a alunecat pe acest
povrniș periculos.

De sigur, că decă ar fi pre-
vedut strălucita satisfacțiune, ce a
primit dela însași Majestatea Sa,
pentru cele suferite, Prea Sântia Sa
nu s'ar fi grăbit a înainta guver-
nului o cerere atāt de monstruosă,
ca cea din cestiune. Căci să jude-
căm numai în ce penibilă situațiune
se află acuma Episcopul, când lu-
crul apare așa, că nu i-ar fi de
ajuns cu satisfacțiune primită dela
monarhul, ci ar mai ave lipsă și
de sentință specială a primatului
Vaszary, ca să pōtă trece ca patriot
fără de prihană!

Și ca să se pună vērful la tōte,
foile ungueresci ne mai spun, că
primatele Vaszary a primit întreg
complexul actelor, tōte broșurele
și toți articuli foilor maghiare, din
cari va ave să tragă judecata asu-
pra purtării Episcopului român.

Eată unde amă ajuns cu au-
tonomia biserice române unite, ca
nise pamflete miserabile și nise
articul de țiare eșit din creerii șo-
vinismului celui mai pēcătoș să for-
meze dosarul pentru judecarea Epis-
copilor noștri!

Durerea, ce-o simțim în inima

noastră în aceste momente, covērșesc
chiar și estrema slăbiciune, ce spre
cea mai mare consternare a noastră,
a dat nascere tristei comedie, ce
se jōcă cu vēda și cu drepturile bi-
serice române unite în afacerea ace-
stui ne mai pomenit proces „dis-
ciplinar”, urzit de mână lungă a
dușmanilor neamului și ai biserice
noștre!

Sașii și politica bisericescă.

În timpul din urmă s'a pro-
dus ore-care fērbere între Sași, dis-
cutându-se cestiunea, că ce posi-
ție să ia deputații Sași Ardeleni
în dietă, față cu politica bisericescă
a guvernului.

Spre lămurirea lucrului publică
„Vaterland” din Viena dela 14 Sep-
tembre, un articol, din care re-
producem și noi partea, în care se
esplică situațiunea, ce a creat o Sa-
șilor din Ardeal conferența să-
sescă dela 1890. Eată-o:

Obosiți de lupta purtată mai mult de
două decenii pentru naționalitatea și pen-
tru drepturile lor naționale garantate, cu
deosebire împotriva regimului tiszaită ou-
tropitor de drepturi și învilit cu man-
tana liberalismului, o parte din conducē-
torii Sașilor prin o irumpere dibaciu in-
trodusă, dē adēncă vātēmătore pentru mai
multe părți, a făcut pe comitetul central
al partidei populare săsesci, prin aplicarea
celei mai tari presiuni morale, prin absen-
tarea mai multor membri și prin o maiori-
tate maiestrită de două voturi, să incheie
un pact cu guvernul, care în fond
luat înneamnă o depliu capitulațiune a par-
tidei populare săsesci dia opozițiune. Factorii
principali ai acestei acțiuni au fost epis-
copul *Deutsch*, care credea, că va apăra,
optima fide prin un *modus vivendi* cu gu-
vernul, interesele din mai multe părți ame-
ninate ale biserice evanghelice din Tran-
silvania, și fostul redactor intransigent
al țiarului „*Siebenbürgisch deutsches Ta-
geblatt*”, Dr. Carol *Wolff*, care după ale-
gerea sa de director al casei de pās-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Epistole către un amic.

IV.

Iubite amice! Ți scriu acum toamai
din țera clasică a Oltului. Am vedut cu
ochii mei proprii fluviul istoric, cântat
la doinele și baladele noastre, și am căl-
cat pe pământul legendar al Făgărașului,
despre care aușisem, ca băiat mic,
pomenindu-se adese-ori.

Petrecând o lungă serie de ani tot
într' străin, cu mult interes studiez în
timpul scurt, cât stau aici, caracterul
poporului Făgărașan. Ba nu, caracterul
nu trebuie să-l studiez, e același aprupe
pretutindenea la Români: o inimă sinceră,
dechisă și mai pe sus de tōte ospitalitate.
Eă Românul în fond! Și decă în forme
pe iot pe colo s'ar fi cam întunecată virtu-
țile lui, ei dragă, responsabile sunt impi-
lările seculare.

Românul țeran de pe Olt este o in-
tănaț înșurilor frumoșe. Ți-e mai mare
drag să stai cu el de vorbă. În țera

Băsei mi s'a întemplat, că uitându mē
mai lung la un țeran, pe care l'ad-
miram în portul său curățel și în limba
sa frumoșă—țeranul m'a întebat rēstit:
„Ce te uiți, domnule?” În țera Oltului Ro-
mânul par' că te invită să stai cu el de
vorbă. Amēndoi sunt omeni chipeși și fru-
moși. dēr cela e conșoi de frumșea sa,
acesta nu se gândește la ea.

Vinerea e și de tērgu în Făgăraș.
N'a fost cercetat tare, căci era tērgu și
la Sibiu. M'am pierdut printre femeile, cari
vindeau diferiți articli. Piața era albă de
năfrămile lor albe ca zăpada.

— „Cu cât dai, lele, cepele?” —
„10 or. o ununa, domnule!” Erau cepe me-
runțele; cele mari se vëndu cu 20 or.
Mi-am început turneul cu gândul la
cepe, ca prin acēsta să-mi aduc omagiul
față de Făgărașeni, cari fac tērgu întins
ou cepele. Și facu atent pe ori cine,
cā venind aici să se terescă de espreșiune
de acelea, ca d. e.: „nu plătesc o cēpă!”,
căci aici pe cēpă pōți căpeta bani frumoși,
mai ales, decă ai multa.

— „Dēr pe găscă ast' grasă cât-

ceri?” — „Unșpredece hărțițe, domnule!”
Pentru cei, cari nu știu ce e „hărțița”,
adaug, că aici se dice hărțița la ceea ce
în alte părți se dice firfiriță, pițulă, coșoțel,
hatoș, ban de 10 or. Generația mai tī-
nēră nuși va aduce aminte de timpurile,
când erau bani de hărți de 10 or. Eu în-
că un-mi aduc aminte. Decă însă găscă costă
11 hărțițe, din contră rața nu costă de-
căt 6 hărțițe, și o păreche de găscă ne-
îndesate dela Pasol, se plătesc numai cu
1 fl. 80 or.

Le-am inserat acestea, ca cronicar
fidel, pentru ca să rămână posterității
seme despre aceea, cât de scumpe au
fost la anul Domnului 1893 în Făgăraș
cepele și găsele.

Am dat apci o rōtă pe altă parte
a pieței, unde se vindeau icōnele sfinte.
M'am oprit lângă ele și le-am privit
lung. Sunt produse naționale și sunt
espuse în și de tērgu, toamai așa ca și ce-
pele, găsele și rațele — stau pe pământ,
rădimate de păreții caselor

— „Nu santeți D-vōstră dela Ni-
cula?”

— „Nu, domnule, voi suntem de

aici, dēr tatăl nostru a fost dela Ni-
cula!”

Eram nu mai puțin superb de ou-
nosințele mele de artă, întocmai ca acela,
care la momentu știe distinge o pictură de
a lui Rembrandt, ori o unōsoe, că icōna
cutare și cutare este eșită din șola lui
Michel Angelo etc.

Ei bine, acēsta este „șola dela Ni-
cula”. N'am vedut icōne din șola acēsta
forțe de mult, și constat, că în filiala Fă-
gărașană în loc să observ un progres,
am dat de un regres mare. Elemen-
tul grotesc a câștigat teren. Mi-ar
place să-l pun în relief, după cum me-
rită, dēr nu sunt capabil de acēsta. Aș
ave lipsă de condeiul lui Horațiu, ca să
arăt cum se lipesce la noi în vēcul XIX
la capul de om un trup de cal, care
se finesce în cōdă de șerpe.

Domnul Christos ou două mân
drepte, cu față deplorabilă și cu gura
strimbă. O Madonnă-caricatură cu nise
degete sucite de un cot, despre cari pre-
supun numai, că erau degete, căci a ori
ce semēnau, numai a degete nu. Botezul
din apa Iordanului, la care ducul sfânt

trare din Sibiu făcând descoperirea, că fără o bază materială asigurată n'are viitorul Sașilor ardeleni nici o perspectivă, că fără o bună înțelegere cu guvernul nu se poate ajunge o ameliorare a stărei economice, că prin urmare lupta politică trebuie atârnată de ouă. În urma acestei capitulări politice de arme, care s'ar putea numi Vilagosul sășesc, intrară deputații sășesci în clubul partidei guvernamentale și ca răsplată a rezultatului îndată în delungă așteptată confirmare a statutului universitar sășesc și delăturarea fișpanului Gabriel Bethlen și Desideriu Banffy, care administrară cu volincioia turcescă comitatele Târnavă-mare și Bistrița-Năsăud și asupra în modul cel mai brutal și pe Sași și pe Români, un post primitiv din grația lui Tisza, nu spre onoarea puterii de stat. Dér și cabinetul Szapary—în care Sașii aflară un cunosător binevoitor al raporturilor lor, în persoană fostului fișpan al Sibiiului și Brașovului, ministru de agricultură contele Bethlen—se arată cel puțin drept față de copiii vitregi ai politicii asupritore a lui Tisza. Un bărbat atât de leal, ca ministrul președinte, care a cădută jertfa unei neașteptate revoluții de protestare din clubul liberal, nu putea schimba tendința maghiarizantă a puterii de stat ungară, a legislației și societății. Și așa recunoscu opiniunea publică din fundul regesc în curând, că raportul ei față de rassa predominantă nu s'a făcut mai bun, ér periclitarea naționalității lor nu s'a micșorată.

Deputații însă în curând se simțiră bine în noua lor poziție, eliberați de sarcina poziției lor opoziționale naționaliste, de multe ori atât de penibilă pentru ei. Fiă-care căpeta câte un locor în comisiunile parlamentare, putea cere delă d lă ministru câte-ună favor, pentru cerul său electoral; începuturi modeste ale corupției parlamentare multă înfloritore în Ungaria, începură să se simtă și în cercurile, până acum intacte, ale reprezentanților poporului sășesc, și în singuraticile cercuri electorale în locul drepturilor naționale apărate cu conștiință și cu jertfe, începură să dea tonul interesele materiale ale unei politici strimbe locale, care la timpul său atrase asupra celor d'ântău, care călcară pe acesta cale de oportunitate, disprețul cel mai puternic moral al cerurilor politice dătătoare de ton.

„Ne-am vândut sufletele!“ suspină un politician saș fidel convingerei sale, care cu mare supărare se supuse majorității Sachsentagului, căci în Budapesta nu le mai era permis Sașilor a vorbi de interese naționale, o consfătuire comună în privința acestora ar fi fost chiar o conspirație în contra clubului liberal. Și între alegătorii deveni respectarea servilă a fișpanului, evitarea plină de temere a oricărui pas, care ar fi putut stărni supărare la „cei de sus“, câștigarea de

avantajie economice locale, cuintesența înțelepciunii politice. Sașii ardeleni rămăseră *pendentes ac circumspecti*, dér trebuiră să renunțe la respectul celorlalte naționalități conasuprite, și la aliații naturali ai lor, care au însoțit cu simpatie lupta lor pentru existență.

Ast-fel se întâmplă schimbarea cabinetului din toamna trecută. Deputaților sășesci deodată le peri ori-ce înțelegere pentru aceea, că politica bisericăscă a lui Weckerle e o gravă periclitare a existenței lor naționale.

Episcopul Teutsch în curând însă, mai înainte chiar de a scrie epistola publicată toamai acum de profesorul Schwicker, fu în clar asupra politicii sășesci, ce avea să fie urmată pe viitor. Cu adăncă durere văd el cum unele cercuri sășesci i-au pozițiune hotărâtă pentru proiectele politice bisericăscă; că ore dănsul spera, ca prin pășirea sa energică în camera magnaților să aducă o schimbare, nu se poate spune acum.

De sigur însă, că exemplul și influința sa ar fi reținut pe un număr de deputați, să voteze o ast-fel de vătămare față a legilor religioase ardeleni primate ca un paladiu.

Dice mai departe autorul articolului, că nici un Sasu nu este pentru politica bisericăscă a cabinetului. Unii deputați, ca Filtsch și Zay o aprobă, dér nu fără temeri naționale, deși grosul populației sășesci vede într'ensă un pericol național și confesional, însă nu cuteză a o combate pe față; oportunismul e preponderant și reprezentantul lui este președintele comitetului centrul sășesc Dr. Carol Wolff. Acesta și pune în cumpenă totă influința, ca numitul comitet să hotărască în favoarea politicii oportuniste, care merge cu guvernul.

Așa s'a și întâmplat căci în ședința sa delă 14 l. c. conferința Sașilor a decis, ca deputații Sași din dietă, cu toate îngrijirile, ce le are poporul sășesc, să nu și schimbe poziția cătră guvern și partida liberală, din incidentul proiectelor de lege politice bisericăscă.

La stare de asediu în Praga.

O telegramă din Praga, cu data de 15 Sept., anunță, că în decursul acelei zile au fost dizolvate o mulțime de cluburi de ale partidei Cehilor tineri.

Majestatea Sa monarhulă, după cum anunță o telegramă din Viena, îndată după manevrele delă Güns (Kö-zegh) se va întorce în capitala Austriei. Reintorcerea acesta grăbnică se aduce în legătură cu starea excepțională din Praga. Majestatea Sa nu va merge nici la vânătoarea din Bellye.

asista în formă nu de porumb, ci de un gândac ori liliau, sau ce? Arhangeliu Michael și Gavrilu cu compenele, un domn Christos, care storce strugurii (?), apostolii Petru și Paulu cu cheile raiului, Sf. George cu bălaurul, oclare pe un cal, séménă forte cu Sancto Pansa, ori cu un recrut de husar, ér bălaurul séménă cu... ba nu séménă cu nimica.

Cel mai interesant era un sfânt, pe care „artistul“ mi-l'a recomandat de sfântul Haralampie. Mi l'ar fi putut recomanda și de sfântul Iisus, căci până acum nu avusem încă. Era în ornata bisericăscă cu epitrahilul după gât și cu mâna (mă rog de ertare, că-i dău mână) ridicată spre binecuvântare. Nu sciu de ce nație e sfântul acesta; după fotografia lui credeam a fi un Chinez, avea o barbă, toamai ca misionarul Uerge, pe care l'am vădută mai în anii trecuți, dér mustețele-i erau și mai clasice. Cu ce să le asemăn în grabă? Cu doi „Frankfurter“ acățați de o ață și sloboziți pe sub nasu de ambe părțile obrazului...

Mi-s'au plânsu bieții omeni, că nu facu nici un tégă, lumea nu mai cum-

pără icone sfinte. Eu am aflat de sine înțelesu indiferentismul creștinilor: simțul religios al Românului și gustul lui estetic natural nu pôte afla plăcere în astfel de oihe...

Pentru numele lui Dumneșeu, ce ar dice un strein, când ar vedé batjocura acesta?...

Dér să trecem la altele. Făgărășeni sunt modelu de prevenire. Sunt omeni atât de prietinoși, încât te salută fără să-i cunosc. Orașul are o fisionomie atât de amicală, încât în ziua a doua deja și-se pare, ca și cum te-ai fi născut aici. Dér Românul nici nu e strein nicăiri între Români. Suntem o singură familie cu toții...

Făgărășeni au și muzică bună. Se auđi odată pe Russu cântând din gură „Și fiind-că“, „pentru-că...“ apoi și vine doru să-l mai auđi și a doua oară și tot-deuna. Dér nu se pôte. Timpul e scurt și datorința mă chiamă. La revedere!

Ală tēu
Porumbrelū.

Cu toate, că starea de asediu s'a introdus în Praga, totuși în 10 Septemvre s'au întâmplat turburări de stradă. Sâmbăta trecută după amez era proiectată stramutarea regimentului „Umberto I“ din Praga în Linz. Poliția, care primise soiri, că din incidentul acesta se vor face demonstrațiuni, a înat toté măsurile, spre a le împiedeca. De diminea încă mare mulțime de omeni se adună înaintea casarmei, de unde avea să pornescă regimentul, și delă casarmă până la gară nu era, decât o lume de omeni.

Regimentul eși din casarmă puotă la ora 1 d. a. în frunte cu muzica. Înaintea regimentului mergea o mulțime de cel puțin 10,000 de omeni, care cuprindea totă strada și care izbucni în puternice strigăte de „slava“ și „nasdar“. După regimentul mergea o mare mulțime de poliști, care se postară pe piața Rosmarkt pentru a aștepta mulțimea, care mergea în urma regimentului.

În parcursul stradelor, care conduc la gară, poliștii formară cordon, așa că delă teatrul german și până la Hybernergasse nime nu putea pătrunde. Când mulțimea adunată privi acest cordon, se dezvoltară scene nedescriptibile. Mulțimea încep să fluere, să șuier și să debiteze expresiuni vătămătoare la adresa poliștilor, amenințându chiar cu atacul contra puterii armate. Numai cu mare încordare poliștilor li-au succed, să respingă atacul, cu care ocazi s'au întâmplat mai multe răni. În cele din urmă a trebuit să intervină însuși regimentul, ca să mântuiesc pe poliști de furia poporului adunat. După-ce miliția a respins pe opozanți, gendarmeria a închis drumul spre gară.

Pe când însă regimentul sosit la gară își lua rămasu bun delă camaradi, înaintea gărei se repetară demonstrațiunile, mulțimea amenințându pe poliști cu atacul. În fine succese poliștilor a împresă pe demonstranți, lovindu greu cu pușca pe unii dintre ei.

CRONICA POLITICA.

— 6 (18) Septemvre.

Din Bucuresci li-s'a telegrafat în zilele trecute foilor ungresci din Budapesta, că diarul „Timpul“ privesce alocuțiunile monarhului nostru delă Boroș-Sebeșu, ca „o îmbucurătoare îndrumare la pace, adresată cătră toți factorii statului vecin“. Această afirmare a diarului oficios român a dat privilegiu celor delă „Pester Lloyd“ de a se distinge érá și prin obișnuitele lor expectorări obraznice și îngâmfate. „Dacă—dăce fôia ungrescă—comentariul „Timpului“ este de a se înțelege, așa că cuvintele regesci sunt o îndrumare la pace cătră toți factorii statului ungar, atunci responsul nostru la acestea este scurt și precis: o astfel de interpretare din partea fôiei și delă aceea, care o inspiră, ar involva o pretensiune, pe care o respingem cu cea mai mare hotărâre. A abusa de regele încoronat apostolic al Ungariei în favorul politicii iridente române, este o nerușinare, care nu pôte fi în destulă condamnată. Acesta ar fi un joc atât de îndrăzneț cu Majestatea corônei ungare, încât opiniunea publică a Ungariei ar trebui să începă să se gândescă, că ore această monarhie nu merge prea departe în generositatea ei îndelungată, cu care a privit până acum neactiunile agitatorilor fără conștiință și neactivitatea acelor, care tolerază aceste neactiuni“.

Sub titluri „svonuri senzaționale“ „Egyetértés“ delă 16 Septemvre, se ocupă într'un prim articol cu „pregătirile de revoluție“ delă Beiuș și Turda. Organul kossuthistă soméză pe guvern să cerceteze cu rigore starea faptică a lucrurilor, apoi dice: „Nu se mai pôte suferi, ca națiunea maghiară să trăiesc în astfel de stări revoluționare pregătite, ori numai închipuite; nu se mai pôte suferi, ca sentimentele dușmănoase să primescă nutremântu neintreput în dispoziția masselor și așa dăcându să se contopescă în opinia publică ideea,

că Maghiarimea este amenințată de atacurile pe furiș ale dușmanilor ei. Organele administrative nu trebuie să fie numai deștepte față cu agitatorii, ci să și câștige soiri basate despre dispoziția poporului, să și câștige informațiuni, că închipuirile înfricoșate ce parte au în lucrurile întâmplate deși. Dacă într'adevăr agitațiunea a mers atât de departe, încât aventurierii jurnali se viră printre popor, pe care îl sumă la fapte condamnabile: atunci organele administrative să și facă datoria cu resignație, ér guvernul să aplice cu rigore necondiționată mijlocele, ce i-le pune legea la dispoziție... Guvernul trebuie să recunoscă odată, că nu platesc nimic, când arangează apotheose serbătorești despre patriotism, despre fidelitatea cetățenescă și respectarea constituției, fiă pe calea curților și jurați, fiă prin graiul regelui maghiar încoronat. Aici trebuie lucrare și fapte preveștitoare, tactice, înțelepte și hotărâte. Dacă pentru acesta nu e capabil guvernul, atunci nu scim de ce trebă mai este el“.

— Scurtă, după părerea celor delă „Egyetértés“ guvernul trebuie să introducă și la noi, ca cei din Viena pentru Praga, stări excepționale, ca nime să nu mai pôte răsufla liber fără de soirea și învoirea celor din Pesta. De multe năzdrăvenii sunt capabil domni Maghiari, — de ce să n'o facă și acesta pentru „salus reipublicae“ a faimosului Jeszenszky.

Diarul „Osservatore Romano“ organul Vaticanului, se ocupă într'un articol cu situațiunea politică europeană, dăcându între altele, că nu trebuie să credă nimeni, că alianța triplă este stăpână peste Europa întregă. Numita fôia se provocă la „privilegiu fenomenal“ din Toulon și declară, că este forte natural, că Francezi și Ruși în urma provocării din partea puterilor din tripla alianță, voesc să manifesteze împreună într'un mod imponent.

Diarul parisan „Figaro“ află din isvor autorizat, ca ministrul președinte Dupuy este decis a și forma majoritatea sa din moderații din dreapta și din stânga. La începutul sesiunii va declara în cameră, că guvernul voesc susținerea în vigore a legilor existente și că pretensiunile radicalilor, precum sunt și separarea biserice de cătră stat și desființarea senatului, le combate cu energiă; eventual Dupuy se va despărți de membrii radicali ai guvernului.

SCRIRILE ŢILEI.

— 6 (18) Septemvre.

Tricolorul român pe „Detunata“. Cre dincioșii Ţarului rusesc, dice „Egyetértés“ de ieri, au arborat tricolorul valah pe legendara „Detunata“. Reuniunea carpatină ardeleană a arangeat zilele trecute o excursiune la Detunata. La această excursiune a invitat și pe „Valahii“ acestui țară „maghiar“. Cei din Buciumă au primit invitarea. Spre surprinderea fiilor lui Arpăd însă, când excursioniștii au ajuns la destinație, au vădută tricolorul român în turandă pe pavilionul de pe „Detunata“. Erau mai multe stegulețe tricolore române, pe care le-au dat jos numai decât. Apoi s'au pus la chef. S'au ținut și toate de — „frățietate“. În urmă „nise Valeh Ţaran“, după ce s'a spartă cheful, au alergat în pavilion, au beută vinul maghiar ce-a mai rămas, și au toastat pentru Ţar. — Bine că n'au toastat pentru Kossuth, ori — Pituk!

Afacerea Pavelu. Cetim în „Budapesta Hirlap“ delă 16 Septemvre: „Afacerea disciplinară a episcopului gr. cat. Mihailu Pavelu se va rezolva repede. Primatul a primit deja toate scrisorile ce se țin de afacerea disciplinară, toate broșurile și dărele și ministrul președinte Alexandru Weckerle a rugat personal pe primatul Claudiu Vasary să hotărască asupra cercetării. Primatul, conform dorinței guvernului și a episcopului, încă înainte de-a pleca din capitală și va da părerea în această afacere disciplinară.“

Și au pierdut mințile. Se sorie din Pojună, că din incidentul începerii cursului teologic din Pojună, rectorul seminarului, Ștefan Șnell, a ținut o vorbire, în care a atacat vehement pe „panslavii”. Rolul lui *Hurban* l'a prezentat numărul rectorului ca exemplu de „gróză” și „trádare”, ér bieții seminaristilor pleoau cu capetele și strigau „eljen”—uri multe. Famosul rector înfieră amar nielurile preoților și mirenilor „panslavii” ca „scandal și trádare de patriá”. — Éta un exemplu de „toleranță” popescă soviniată. Cum nu i-a fost rușine fariseului îmbrăcat în vestimentul lui Christos, și stea înaintea seminaristilor din Pojună cu o astfel de vorbire ticăloasă și obrănică?

—x—

Concert. Ne aflăm în sezonul concertelor. Publicul, care mare parte a fost peste veră la tără seu la băi, revenind în oraș e doritor să vedă éráși lume, să audă éráși o musică bună. Acesta a dovedit-o și concertul de Sâmbătă al D-rei *Maria Rosenkranz*, elevă a conservatorului din Viena, care concertul a fost foarte bine cercetat de un public ales. C'un zimbetă străgător a pășit simpatia concertistă pe podiu, întonând aria din opera „Ilka” de Doppler, căreia i-au urmat cu mai multă reușită cântecele de Mascagni și Helmond. Cu deosebire i-a succedat piesa de Helmond, „Șopte de bală”, și cântecele populare ungurești, pe care le a pătunsu și cântat cu vioiciune. Sopranul D-rei *Rosenkranz* e de un timbru plăcut. mlădiesc, nu din cel mai puternic, tonurile mijlocii le are multă mai pline și mai frumoase ca tonurile înalte, la care precisiunea intonației lasă încă de dorit. Ténra cântăreță, care desvóltă mult temperamentul, a fost viu și de repetite ori aplaudată și cu mulțămire pentru încurajarea publicului, a mai adaus la program încă o piesă. O plăcută variațiune au dat concertului D-nii N. Popovici cântând cu multă artă două piese de „Wieniawsky: Extase, și de Schumann: „Widmung”; ér d-lu M. Krane prin: Baladă și Polonesă de „Vieuxtemps”, Nocturna de „Sitt” și S-reuada de „Moszkowsky”; ambii au fost mult aplaudați.

—x—

„Gazeta Bucovinei” confiscată. Numărul 69 dela 2/14 Septembrie al „Gazetei Bucovinei” a fost confiscat din cauza unui prim articol, ce pörtă titlul „Quousque tandem?” și în care se sbicieușcă neîdreptățile revoltătoare, ce le comite administrația și justiția bucovinénă față cu Românii. Vom reveni asupra acestui articol.

—x—

Inscrierile la gimnaziul din Beiuș. Primim dela Beiuș următoarea telegramă: Inscruerile la gimnaziu în Beiuș încep dela 20 Septembrie. — Direcțiunea.

—x—

Imormentarea generalului Miribel. Din *Genova* se telegrafiază, că la 15 l. c. s'a făcut imormentarea generalului Miribel. Generalii și ofițerii, printre care generalul *Frédéricks*, reprezentând armata rusă, au asistat la imormentarea generalului de Miribel, care s'a făcut în mijlocul unei mulțimi imense. Colonelul *Pistor*, reprezentant de Carnot. Generalul *Loizillon*, ministrul de război, a ținut în discursul său, în opera generalului Miribel li supraviețuiește și că elevii, care i-a format potu continua și perfecționa opera sa. Patria și va aduce aminte de lucrătorii regenerării Franței, cărora nu le este lăsată satisfacția de a asista la încoronarea operii lor. Episcopul *Fava*, făcând elogiul generalului Miribel, a ținut, că francmasonii și lordul *Palmerston* au împins Franța a face campania din Crimeea, să epuizeze aurul său pentru a combate o țără demnă de „amicii” Franței; francmasonii francezi au împins Franța să combată Austria, națiunea catolică, ceea ce a adus unitatea Italiei; care amenință ați frontiera Alpiilor, distrugerea puterii temporale a papii și înfrântul Germaniei în 1870. Generalul *Bussier* a pronunțat la oimitiră un dis-

curs, în care a ținut, că lucrările generalului Miribel permit ați Francesilor de a privi în față toate eventualitățile.

—x—

Adunarea generală a societății politice „Concordia” din Cernăuți, e convocată pe ziua de 12/24 Septembrie.

—x—

Pentru votul universal. Se anunță din Viena: De câte-va zile se află aici deputatul socialist *Bebel* și are conferințe secrete cu șeful socialistilor austriaci *Dr. Victor Adler*, pentru organizarea unei mari demonstrații a muncitorilor în favoarea votului universal. Poliția caută pe *Bebel* probabil pentru a-l expulsa. *Bebel* însă se mută dela un socialist la altul și nu i se pôte da de urmă.

—x—

Bani dispăruți. Joi noaptea s'a pierdut la gara dela *Copșa-mică* o sumă de 346 fi., ce erau pachetați într-o hârtie. Nu se știe însă tocmai sigur, dacă banii s'au pierdut chiar în gară, ori că ei au dispărut în trenul, ce se apropia de *Copșa-mică* sosind de către Sibiu. Oonestul afătoru e rugat a arăta casul la poliția din Brașov, de unde va primi dela păgubașu o frumoasă recompensă.

—x—

Colera în Belgradul Serbiei. O depășă particulară din Belgrad anunță, că acolo, pe ziua de alaltăieri, au fost două cazuri de coleră urmate de morțe. Se știe, că unul din statele, care n'au aderat la hotărârile conferinței sanitare dela Dresda, și care a pus carantine severe peste toate fruntăriile sale, este Serbia. Spriginitorii sistemului carantinar și a izolării desăvârșite a unui stat de sigur că n'au noroc. Acum câte-va zile s'a declarat în mod oficial colera la Constantinopol, acum este și la Belgrad.

—x—

Musica crășenescă va da, din incidentul sêrbătorei noastre de poimăne, un concert în sala hotelului „Europa” Mercur în 8 (20) Septembrie. Musica orașului nostru a dat destule dovede despre organizarea și prestarea ei pe terenul muzicii instrumentale, de aceea ne simțim îndatorați a atrage atențiunea publicului nostru asupra concertului de poimăne sêra.

Numai romănesce!

Sub acest titlu am publicat în nr. 189 al fôiei noastre câteva observări cu privire la petrecerea, ce s'a ținut véra acesta în D.-St.-Mărtin. Ne mirăm, că observările corespondentului nostru, cu totul obiective, au fost luate, după cum se vede, în nume de rău din partea inițiatorilor acelei petreceri, măcar că prin ele se ținteasclusiv numai la purificarea caracterului național al petrecerilor noastre, — lucru, pe care ni-l impun însesși împrejurările și pentru a căruia realizare noi am plectat de repetite-ori.

Deoce petrecerea din vorbă s'a ținut de-odată cu adunarea despărțământului Asociațiunei, d-lu avocat *V. Zehan*, ca director al acelu despărțământ, s'a simțit îndemnat a ne adresa o întempinare, din care — pentru lipsa de spațiu, — lăsăm să urmeze numai următoarele părți privitoare la lămurirea cestiunei:

Nici vorbă nu pôte fi, că arangierii din prevenire seu curtuosă ar fi conlucrat la aceea ca invitările la petrecere să se facă și în limba maghiară, căci despre țipărirea acestora arangierii până'n ziua petrecerii nici nu au scuit nimic. În privința acesta, comitetul despărțământului în conferința sa ținută în 18 Iulie, a decis ca să se facă 400 de invitări, din care 300 să fiă curat romănesce, ér 100 să fiă țipărite așa, că pe prima față să fiă romănesce și pe față a doua unguresce, ce s'a și întemplat.

Stând lucrul așa, se nasce întrebarea, că cu mntea sênătósă arangierii pe-

treceri potu-se ére trage la răspundere, pentru esecutarea unei decisiuni adusă de comitetul despărțământului, la care dênșii absolute nu au participat — În privința acesta judece opiniunea publică, și sunt conșinș, că judecata va pica asupra corespondentului, care fără a șoi starea lucrurilor spulberă în publicitate neadevăruri.

Forțe bine cunoscu firea corespondentului, prin urmare cred, că acum va ataca decisiunea comitetului despărțământului. Asta o pôte face, dér susțin, că comitetul a avut motivele sale și pe baza a celor a și adus decisiunea, despre care e răspundător comitetul central, care de va afla eróre în decisiunea adusă, de sigur își va face observările sale.

Ce se ține de famosul „csárdás” amintesc numai atăta, că în *Dios-Sân-Mărtin* locuesc 40—50 familii inteligente maghiare, din sênul cărora s'a scuit de mai înainte, că forțe multă tineret va lua parte la petrecerea română și prin urmare vor concurge la venitul petrecerii și așa filantropic; mai încolo s'a scuit și aceea, că prin un singur „csárdás”, pus în ordinea de dans înainte de pauză, forma și caracterul petrecerii rămâne urat român și național, cel puțin inițiatorii petrecerii au fost și sunt de această părere... Altocum și „csárdás”—ul s'a pus în ordinea de dans prin d-nii arangieri numai cu învoirea inițiatorilor petrecerii acesteia; drept aceea sunt de părere, că pentru pușorul acesta de „csárdás” numai d-nii arangieri nu s'au putut da publicității, cu atăt mai vértos, cu cât prin un singur dans petrecerea amintită absolute nu si-a pierdut și nici nu și-a putut pierde caracterul român.

În fine trebuie să susțin, că fôia maghiară de aici „*Kis-Küküllő*” absolute n'a dat tinerilor români nici o lecțiune reușită, nu i-a criticat, nu i-a prezentat ca pe nise „incolți” și „neocipliți”; în privința acesta mă provocă la nr. 32 din 6 August al numitei fôii „*Kis-Küküllő*” în care a apărut referada despre petrecerea română...*)

Dicio-SânMărtin, 12 Septembrie 1893.

Cu totu respectul
Vasile Zehan,
adv. ca dir. desp. XXXII.

Observăm, că despre buna intențiune a inițiatorilor petrecerii nu ni-am îndoit. Totuși, din principiu, nu putem și nu vom pute aproba nici-odată aparițiunile triste, de felul celei ce s'au întemplat la D. St. Mărtin, că adevă prevenirea inițiatorilor unei petreceri romănesce să mērgă până acolo, încât să țipărescă pentru câți-va Maghiari invitări în limba maghiară, și se admită în programa dansului „csárdás”—uri unguresci. Petrecerea din vorbă a fost dată în folosul despărțământului Asociațiunei de acolo, éra noi scim, că scopul acestei societăți curat naționale, este de-a promova „cultura și literatura poporului român”. Intrebăm deci, dacă prin invitări țipărite și în limba maghiară se pôte corespunde scopului urmărit de Asociațiune? Răspunsul e lămurit! Privitor la espectorările naive făcute la adresa corespondentului nostru, ținem de prisos a mai reflecta.

O școlă primară de o sută ani în România.

Cetim în „Timpul”.

În general școlile romănesce sunt întemeiate de pe la începutul sutei a XIX-a. Una singură — școlă primară urbană — a

*) Acesta e cestiune de aprețiere. Avem și noi acelu număr din țipica „*Kis-Küküllő*”, în care în mod reușit se atrage atențiunea tinerimei române, ca altădată, când se află în odaie, în societate de dame și într-o adunare de inteligenți, să nu aștepte ca președintele să-i provoce palam et publice, să și ia palările de pe cap „*Zsosz cu paloria*” — Ei bine, nu este ére acestu pasagiu o insultă pentru tinerimea noastră? — Red.

ajuns la vechimea de o sută ani și anume în orașul Slatina.

Școlă primară urbană „Ionașou” din Slatina, s'a fundat la 1794 de vechiul boer Ionașou, din al cărui fond se întretinea și biserica catedrală Ionașou de alătura.

Cu secularizarea mănăstirilor, trecu și această biserică și școlă în mâna Statului.

În Oltenia era deci cu 100 ani mai înainte un far de lumină romănesce și multe generațiuni s'au strecurat prin această școlă, mulți bărbați luminați și folositori țării au eșit de aici și ar fi foarte interesant, din punctul de vedere istorico școlar, dacă s'ar face un studiu în această privință despre crearea ei, despre numărul institutorilor și școlarilor, detaliul în privința vieții și culturii discipolilor, metodele de predare, cărțile folosite etc.

Sperăm, că ministerul instrucțiunei va serba centenarul acestei școli romănesce după cum merită și în locul școlii vechi va ridica un edificiu model, conform regulilor igienice și pedagogice moderne, astfel ca să corespundă cerințelor și scopului înalt al educațiunei.

Convocare.

P. T. Domnule! Subsemnații dorind a discuta mai multe cestiuni de importanță capitală pentru noi Românii din Vêrșeți și juru, au onorul a Te invita la o conferință, care se va ține în Vêrșeți Joi la 28-lea Septembrie a. c. st. n. la 9 ére a. m. în localitatea ospătării „Două chei”.

Programa conferinței este următoarea:

1.) Consfătuirea și hotărîrea în cauza înființării unei „Casse de păstrare populară”.

2.) Discutarea modalității de a ne pute reprezenta în municipiul comitatului Timiș, prin o organizare bună a partidului național.

3.) Debaterea înființării unui cabinet de lectură, pentru Românii din Vêrșeți și juru.

4.) Hotărîre în privința întregirii fără amânare a postului de protopresbiter gr. or. vacant al Vêrșetului — și eventuala înființare a unei parohii romăne gr. or. în Vêrșeți.

În speranță, că vei participa la această conferință, suntem ai D-Vóstré:

Vêrșeți, în 9-lea Septembrie 1893 st. n.

Dr. Nicolae Popoviciu, *Antonie Crenian*,
advocat. avocat.
Vladimir Spătariu, *Georgie Nedelcu*,
advocat. avocat.

Dr. Petru Zepeniag,
advocat.

Sciri telegrafice.

Güns, 17 Septembrie. Ați între érele 3 și 4 d. a. au sosit regele Saxoniei și după el împératul Germaniei, fiind primit de monarhul nostru în modul cel mai călduros. Monarhii s'au îmbrățoșat și s'au sărutat. Li s'au făcut mari ovațiuni și onoruri militare. La 6 ére a fost prânđu de gală, ér la 8 ére primire la curte. Orașul a fost iluminat și s'a făcut foc de artificiu.

DIVERSE.

Un nou aparat de scris. Chimistul *Mardo* din Madrid a inventat de odată două lucruri. El a descoperit un nou fel de cernă al cărui efect e, că după ce scrii cu ea, poți să faci literele absolute nevedute suflându peste ele fumul de țigare. În chipul acesta având un prieten în casă — om cam curios — totu scrii înainte lucruri, care te interesează numai pe tine; suflă fumul de țigare în continu pe hârtia și prietenul nu pôte să observe o slovă măcar. Bagî scrisoarea în plic și la umbră literele apar. A doua invenți — adevă cea mai importantă — e o peniță cu 4 deschizături. Chimistul pretinde, că după o obișnuință lungă și stăruitoare, lumea se pôte obișnui cu felul acesta de penițe. Negreșit că nu faci 4 litere de odată, ci numai una, însă împătrită, cum ș'ar ție, și slovele sunt așa de frumoase în cât par a fi litografiate.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Szám 1—1893. ig. vál.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 28. §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása és történt felszólamlások alapján az 1893-ik évre összeállított

N é v j e g y z é k e

Brassó megye legtöbb adófizetőinek

1 Czell Károly, gyáros, Brassó	6388 frt. 48 kr.	gyógyszerész.
2 Dr. Czell Vilmos, „	5680 „ 70 „	jogtudor és ip. kamtag.
3 Czell Frigyes „	3405 „ 91 „	„ „ „ „
4 Kamner Ede kereskedő, „	2235 „ 45 „	ip. tag.
5 Königes János iparos, „	1060 „ — „	kam. tag.
6 Kopony Márton gyáros „	1692 „ 98 „	„ „ „
7 Dr. Fabritius József orvos „	1607 „ 86	orvostudor.
8 Iekel Vilmos hasznobérlő „	1372 „ 32	gazdász.
9 Fleisher Mihály mézárós „	1331 „ 12	ip. kam. tag.
10 Müller Gyula kereskedő „	1177 „ „	„ „ „
11 Mager József kir. tan. ügyvéd Brassó	1160 frt. 70 kr.	ügyvéd
12 Dr. Muresianu Aurel, laptulajdonos Brassó	1059 frt. — kr.	„
13 Ridely Frigyes magánzó „	1035 „ 31 „	„
14 Popp B. György ny. törv. széki eln. Brassó	994 frt 14 kr.	ip. kam. tag.
15 Dr. Otrobán Nándor gyáros „	957 „ 36 „	orvostudor.
16 Langer Tamás nyug. kir. járásbíró Brassó	952 frt. 76 kr.	ügyvéd
17 Habermann János sörfőző „	948 „ 78 „	„
18 Diamandi Manole kereskedő „	919 „ 96 „	ip. kam. tag.
19 Schlandt Gottlieb, gyáros „	916 „ 42 „	„ „ „
20 Maager József kir. közjegyző „	833 „ 18 „	közjegyző
21 Teutsch Mihály szűcs „	813 „ 28 „	ip. kam. tag.
22 Alexi Theodor nyomdász „	793 „ 56 „	„ „ „
23 Bosiu Antal vállalkozó Apáczsa	791 „ 78 „	„
24 Dick György ny. törv. széki eln. Brassó	777 „ 14 „	biró
25 Zeidner Henrik kereskedő „	761 „ 46 „	„
26 Drechler Sándor kávé „	742 „ 25 „	„
27 Vasadi József kereskedő „	718 „ 84 „	„
28 Tartler Márton magánzó „	705 „ 74 „	„
29 Schmidt Vilmos ügyvéd „	700 „ — „	ügyvéd
30 Duschoiu János kereskedő „	696 „ — „	ip. kam. tag.
31 Braun Gyula vállalkozó „	676 „ 07 „	„
32 Fuchs Bernhard „	676 „ 07 „	„
33 Porr Alfred „	676 „ 07 „	„
34 Hiemesch Henrik mézárós „	665 „ 56 „	„
35 Brennerberg Gyula biró „	663 „ 40 „	biró
36 Hesshaimer Adolf kereskedő „	651 „ 48 „	„
37 Steriu Constantin „	640 „ 34 „	„
38 Stener Pál magánzó „	638 „ 06 „	„
39 Brennerberg Ferencz vár. polgármes „	632 „ 75 „	„
40 Korodi Mihály oiszmata „	602 „ 80 „	ip. kam. tag.
41 Reményik István, nyugd. int. ig. „	596 „ 40 kr.	„
42 From Márton, liszt kereskedő „	594 „ — „	„
43 Reich Agoston, ügyvéd „	586 „ 68 „	„
44 Henning Frigyes földbirtokos „	579 „ 97 „	„
45 Jekel Gyula ügyvéd „	576 „ 18 „	„
46 Demian Simon ügyvéd „	560 „ 66 „	„
47 Nemes Péter, kir. közjegyző „	567 „ 58 „	„
48. Paul Vilmos, liszt kereskedő Brassó,	547 frt. 99 kr.	„
49. Papp István, kereskedő „	537 „ 58 „	ip. kam. tag.
50. Puskariu József, ügyvéd „	535 „ 90 „	ügyvéd.
51. Beer Ignátz, magánzó „	525 „ 27 „	„
42. Schmidt Albert, „	521 „ 04 „	„
53. Dr. Schwarz Frigyes, orvos Brassó	521 „ 80 „	orvostudor.
54. Fabrilus Károly, kereskedő „	517 „ 36 „	ip. kamarai tag.
55. Maurer Viktor bank igazgató „	515 „ 90 „	„
56. Bachmaier Viktor, orvos „	512 „ 14 „	„
57. Dr. Vajna Gábor, ügyvéd „	507 „ 26 „	ügyvéd
58 Schwabe Agoston, gyáros „	505 „ 10 „	ip. kam. tag.
59. Lázár Gerő, kereskedő „	504 „ 80 „	„
60. Bogdán Andor Dr. „	477 „ 35 „	„
61. Bachmaier Gyula ügyvéd „	458 „ 58 „	ügyvéd.
62. Temesvári István kereskedő „	442 „ 16 „	„
63. Binder Frigyes, „	431 „ 49 „	„
64. Schwarz András, magánzó „	427 „ 87 „	„
65. Adler Lipót, fényképez „	418 „ 66 „	„
66. Csallotzki János iparos. „	416 „ 69 „	„
67. Dr. Fink Vilmos, orvos „	414 „ 46 „	orvostudor.
68. Dlanty Károly, gyárigazgató „	411 „ — „	„
69. Dr. Gusbeth Ede, orvos „	409 „ 40 „	orvostudor.
70. Schnell Károly, ügyvéd „	409 „ 10 „	ügyvéd.
71. Schuster Károly, gyógyszerész „	404 „ 34 „	gyógyszerész.
72. Thurl János, gyáros „	403 „ 34 „	„
73. Ludvig Ferencz, magánzó „	397 „ 70 „	„
74. Hügel Fritz, gyáros „	393 „ 50 „	„
75. Gyertyáuffi Emil, kereskedő „	390 „ 19 „	„
76. Teutsch Gyula, liqueur gyáros „	388 „ 30 „	„
77. Kenyeres Károly, „ „ „	380 „ — „	„
78. Buntou Andrei, kereskedő „	375 „ — „	„
79. Kugler Ede, gyógyszerész „	373 „ — „	gyógyszerész.
80. Adler Iakab, pénzváltó „	372 „ 95 „	„
81. Tichi Ferencz, sörfőző Földvár	369 „ 20 „	ip. kam. tag.
82. Malcher Mór, kereskedő Brassó	358 „ 99 „	„
83. Resch Károly, magánzó „	351 „ 15 „	„

Az 1886 évi XXI. t. cz. 26. §-a értelmében eszközölt kétszeres adószámitási jogzime.

P ó t t g o k :

1. Schütz Wolfgang, kereskedő Brassó	350 frt 69 kr.
2. Sotir Constantin, jöghalgtató „	346 „ — „
3. Petrik Iános, gör kel esperes „	344 „ — „
4. Miesz Lajos, bőr kereskedő „	339 „ 30 „
5. Stam Traugott, vas kereskedő „	337 „ 78 „
6. Bómben George, kereskedő „	333 „ 74 „
7. Péter Mihály, cipész „	332 „ 75 „
8. Bundschuch Lajos, ny. ezredes „	328 „ 12 „
9. Wittmayer Jakob, vendéglős „	324 „ 50 „
10. Gmeiner Gyula, kereskedő „	321 „ 28 „
11. Stenner Ferencz, magánzó „	318 „ 38 „
12. Safrano Emanuel, kereskedő „	316 „ 37 „
13. Ollinger György, kalap árus „	306 „ 73 „
14. Steffer János, vendéglős „	305 „ 68 „
15. Schul József, kereskedő „	296 „ 50 „
16. Lokats János, földbirtokos „	296 „ 31 „
17. Socck Ferencz, cipész „	296 „ 24 „

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 9-ik napjáig a vármegye jegyzőjének irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október hó 10-én esetleg azt követő napon fogja tartani.

Ez ideig mindazok, kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani vagy az 1886-ik évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igényvenni óhajtják, a hivatalos órák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél megjegyzéseiket megtehetik illetve beadhatják.

Brassó, 1893. évi szeptember hó 5-én.

Tompa Sándor,
alispán, elnök.

Jekelius Agost,
jegyző.

Sz. 1898—1893. tkvj.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brazai Tompa Vasile végrehajthatónak Naftanaile Ionu Greou és Naftanaile Mária szül. Greou hagyatéka végrehajtást szenvedők elleni 170 frt 50 kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. jbiróság területén lévő Braza község határára fekvő a brazai 148 sz. tjkben A + foglalt: 311, hrsz. fekvő 80 fl., 312 hrsz. fekv. 25 fl., 443 hrsz. fekv. 6 fl., 711 hrsz. fekv. 8 fl., 739/2 hrsz. fekv. 6 fl., 1144 hrsz. fekv. 14 frt., 1205 hrsz. fekv. 4 frt., 1392/1 hrsz. fekv. 5 frt, 1756 hrsz. fekv., 4 frt, 1900 hrsz. fekv. 2 frt., 2207 hrsz. fekv. 3 frt., 2209/2 hrsz. fekv. 5 frt., 2262 hrsz. fekv. 1 frt., 2264 hrsz. fekv. 3 frt., 2354/2 hrsz. fekv. 2 frt., 2361 hrsz. fekv. 4 frt., 2556 hrsz. fekv. 10 frt., 2788 hrsz. fekv. 23 frt., 2815 hrszt. fekvő 4 frt., 2801 hrsz. fekv. 4 frt., 2875 hrsz. fekv. 21 frt. 2880 hrsz. fekv. 11 frt., 2890 hrsz. fekv. 3 frt., 2892 hrsz. fekv. 7 frt., 2895 hrsz. fekv. 3 frt., 2975 hrsz. fekv. 24 frt., 2992 hrsz. fekv. 9 frt., 3000 hrsz. fekv. 6 frt., 3470 hrsz. fekv. 4 frt., 3484 hrsz. fekv. 5 frt., 3518 hrsz. fekv. 2 frt., 3620 hrsz. fekv. 4 frt., 3636 hrsz. fekv. 2 frt., 3674 hrsz. fekv. 11 frt., 3679 hrsz. fekv. 11 frt sz. árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1893. évi október hó 3-án d. e. 10 órakor** Braza község irodájában megtarandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezői szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 32

frt. 50 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyam számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszter rendelet §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhes letteni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezést kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani

Kelt Fogarason, 1893 évi majus hó 22 napján

A fogarasi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság

Nr. 10141—1893.

Concursu!

Pentru ocuparea a două posturi de practicanți, devenite vacante la acestu magistratu și împreunate cu câte unu salar anual de 500 fl. și 100 fl. bani de locuință se deschide prin acestu concursu.

Reflectanți asupra unui din aceste posturi au de a-și așterne până în 26 a l. c. la prânzu 12 ore acestui magistratu petițiunile instruite cu atestatul de moralitate, cu atestatul asupra cunoșterei a celor 3 limbi ale patriei, cu atestatul asupra ab-

solvărei studiiloru juridice judiciale și aceloru politice de statu precum și de mentele asupra depunerei examenului statu politicu.

Brașovü 7 Septembrie 1893.
227,3—3 Magistratulü orașenü

Numere singuratu din „Gazeta Transilvanie” a 5 cr. se potü cumpăra librăria Nicolae Ciureu, în tutungeira I. Gross.